

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě listopad 2023

Slovo na cestu

Vážení a milí čtenáři,
jak je všeobecně známo, dne 1. listopadu každoročně slavíme slavnost Všech svatých.
To je příležitost, abychom se společně zamysleli nad tématem svatost.

V průběhu dějin nám hagiografická nauka přibližuje legendy a životopisy svatých. Tyto záznamy mají svůj původ v písemných zápisech o výsleších Kristových vyznavačů. Tato *Acta martyrum* byla v průběhu dějin doplňována o záznamy zázraků a pozoruhodností u hrobů mučedníků a od 3. století po Kristu sloužila k pořizování křesťanských kalendářů.

Svatost jako taková patří pouze Bohu, lidu pak na základě analogie ve vztahu ke Stvořiteli jako vzor svatosti. Toto téma by si zasloužilo dlouhého pojednání z hlediska biblického, věroučného, právního, učení papežů apod. Nás především zajímá svatost jako dokonalost projevující se nadpřirozenou činností. „Dokonalost a Svatost“ je ústředním problémem křesťanství, protože podle učení Krista je člověk stvořen k tomu, aby Pánu Bohu sloužil a svým životem Ho oslavoval.

Pojem svatosti je ze své povahy náboženský, je dokonalostí, nakolik je chápána jako nadpřirozená. Náboženství předpokládá *existenci nadpřirozené síly*. Tato síla má velký

vliv na osudy světa a zvláště na osudy člověka. Jen připomeňme, co vykonali sv. Cyril a Metoděj, sv. Václav, sv. Jan Pavel II., sv. Matka Tereza a mnoho dalších. Člověk může vejít ve spojení s touto silou prostřednictvím modlitby a kultu, když se na ni obrací jako na osobu a touží, aby měla vliv na jeho učení, konání a naplnění života. Totiž svatost vede člověka na hlubinu jeho bytí, ke kořenům jeho existence tím, že aktivizuje všechny jeho síly a schopnosti. V historii církve byla svatost vždy chápána jako nejvyšší výraz lásky, který označuje proměnu, připodobnění se člověka Kristu, započatou křtem.

Drazí čtenáři, mějme v úctě svaté, čtème jejich životopisy, obračejme se k našim křesťanům, biřmovacím a nám blízkým světcům, kteří jsou těmi orodovnicemi – přímluvci tam u Božího trůnu.

*P. ThLic, Radovan Hradil, Th.D.,
farář ve Velkých Hořticích*

V náruči Boží

V náruči Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdem zas; –
kdo by se děsil, kdo by se třás?
Z oteckých paží, z Otcova domu
byli jsme na mžik posláni v svět; –
kdo by se obával vrátit se zpět?
Po trapné pouti navždy zas domů,
nikdy, už nikdy v tu chladnou dál!
V náruči Boží kdo by se bál?

Josef Václav Sládek

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / o. Radovan Hradil ► **V náruči Boží** / Josef Václav Sládek ► **Zajímá nás** / Halloween, nebo Dušičky? ► **Fejeton** / Smažený salát aneb Skromný půvab jídelen
► **Z čeho je mi smutno...** ► **Stalo se** / Po stopách bl. Richarda Henkese; Benefiční koncert v Kateřinkách; Sportovní okénko; Podzimní prázdniny v Malenovicích ► **Klub sv. Anežky** ► **K zamyšlení** / Kaleidoskop života a světa ► **Knižní tipy** / Boží láska v akci; Nemocí stala se pravda; Slovník svatých ► **Dětem** / Modlitba u hrobů ► **Centrum pro rodinu** ► **Kostel sv. Janů** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Charita Opava** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Halloween, nebo Dušičky?

V podzimním čase na začátku listopadu, kdy si připomínáme Dušičky, se objevují na zahradách, dvorech a na nejrůznějších místech vyřezávané dýně se svíčkou uvnitř. Organizují se halloweenské zábavy. Pro děti se chystají kostýmované programy s tematikou kostlivců. Některé skupiny lidí si promítají horory apod.

Křesťané si v uvedeném období připomínají dva svátky, Slavnost Všech svatých a Vzpomínku na všechny věrné zesnulé. Tedy hned dva dny modliteb za lidi, kteří jsou již na věčnosti.

Po celý rok si každý den připomínáme nějakého světce. Někdy je to světec velmi oblíbený, kterému je zasvěceno mnoho kostelů, jindy je to třeba zase nějaký nepřítel známý. Dokonce jsou dny, kdy si připomínáme celé skupiny svatých, jsou to povětšinou mučedníci misionáři, kteří položili své životy pro Krista najednou. Přesto není jeden rok, tedy 365 dní dostatečně dlouhých, abychom si připomněli další a další svaté. Tedy i takové, které máme v úctě, ale nejsou v liturgickém kalendáři. Ale i neznámé svaté bychom chtěli požádat o přímluvu, připomenout si jejich příkladný život, a proto slavíme Slavnost Všech svatých.

Následující den slavíme Vzpomínku na všechny věrné zesnulé. V tomto dni si připomínáme lidi, kteří již jsou na věčnosti, ale ještě nejsou spolu se svatými v nebi. Tedy se modlíme za duše v očistci.

Touha živých si připomínat zesnulé, připravit jim cestu do nebe nebo být s nimi v jakémsi kontaktu je prastará. Může se jednat o pohřbívání s věcmi okolo sebe, aby zemřelý měl vše potřebné s sebou. Může se jednat o položení mincí na oční víčka, aby zemřelý mohl zaplatit převozníkovi cestu na druhý břeh přes řeku Léthé. Nebo se může jednat o Halloween, kdy staří Keltové stavěli oltáře, obětovali zvířata, aby navázali kontakt s mrtvými. Anebo můžeme slavit Slavnost Všech svatých a Vzpomínku na všechny věrné zesnulé.

Pokud si tedy s dětmi vydlabeme dýni a v ní zapálíme svíci, může to být pěkná podzimní zábava. Dýně, která postupně uschne, nám může ukázat pomíjivost věcí a života. Nakonec nám i ta halloweenská dýně může připomenout, že my máme Krista vzkříšeného, který je věčný. Krista, který nad smrtí zvítězil.

jáhen Marek Chovanec

Fejeton

Smažený salát aneb Skromný půvab jídelen

Tématem našeho článku jsou tentokrát jídelny, jejichž velkými fanoušky jsme. Původně jsme si ten námět chtěli nechat do doby postní, ale nebudeme zas tak zlotřilí... V průběhu života jsme pravidelně navštěvovali vícero jídelen od školních až po závodní.

Nemyslíme tím nějaké trapně luxusní restaurace, ale poctivé retro jídelny. Všechny měly a mají svoje nepopiratelné kouzlo. Vikslajvantové ubrusy, hliníkové příbory, univerzální hnědé omáčky nebo hadrem utřené tácy. Jejich součástí občas bývá i personál, který je prostě svůj. Jedna kuchařka se ve školní jídelně ptala každého strávnicka slovy: „Tak kolik, kuline?“ Ať už to byl prvňáček, puberták nebo tělocvikář...

Honza: Dodneška když se řekne páteční oběd, vybaví se mi gulášová polévka a k druhému buchtičky se šodó. To byla asi nejčastější páteční kombinace. Obecně v pátky bývalo hlavní jídlo většinou vegetariánské.

Dlouho jsem si myslel, že jde o nějaký pozůstatek křesťanských tradic. Věděli jste ale, že bezmasé pátky byly na našem území povinně zavedeny po začátku 2. světové války v reakci na nedostatek potravin? Vyhláška závazně zakazovala všem jídelnám, restauracím a hostincům podávat v pátek maso. V roce 1942 při zhoršení situace se zásobováním přibýly k pátkům i úterky a čtvrtky. V některých jídelnách se pak tato tradice částečně udržela. A dnes máme s klimatickou změnou o další pádný důvod víc, proč se vrátit k osvědčenému pátečnímu postu. Vyprodukovat kilo masa je totiž o dost ekologicky náročnější než vypěstovat kilogram vegetariánské stravy.

Mája: Nejraději mám v naší firemní jídelně dny, kdy stojí na jídelním lístku SMAŽENÝ SALÁT. Scénář dne se pak opakuje jako kolovrátek. Kdokoliv nový vejde do místnosti, zeptá se obsluhy: „Prosím vás, co je to ten smažený salát?“ Obsluha odpoví: „To má být smažený salám.“ A celá jídelna se rozesměje. Tuhle scénku si během oběda stihnu vyslechnout třeba i osmkrát. Za několik týdnů se situace opakuje, protože kuchařky jídelní lístek pravidelně kopírují. Na naší závodní jídelně se mi líbí, že tam spolu sedí lidé z kanceláře i z výroby, a všichni jsme společně rádi za tu chvilku pohody a útulna. Nehraje se tam na michelinské hvězdy, ale na početnou armádu knedlíků.

Na jídelnách je fajn to, že už mají svoje zvyklosti. Je to takový rozjetý vlak, do kterého nasednete, naladíte se na atmosféru a necháte se vézt. Máme moc rádi nejmenovanou jídelnu, kde se místností v pravidelných intervalech nesou zvolání: „Čiči-brambór!“ „Jelen zavařit!“ „Kuřízek nádoba!“

Jídelny mívají útulnou poetiku. Oranžové plastové misky na pečivo si nehrají na drahý design. Chtělo by se skoro říct, že dostanete to, co očekáváte. Ale ve skutečnosti toho

v jídelně s porcí nudlí s mákem dostanete víc – vlídné slovo a domácký pocit. S ostatními spoluhodovníky vás pojí určitý pocit sounáležitosti. Člověk si tam nemusí na nic hrát, jenom tak je.

Honza: Mám zážitek z jedné školní jídelny, kde jsem se v dospívání styděl udělat před ostatními na začátku oběda kříž. Pomodlil jsem se proto jen tak v duchu, ale i tak stačila ta chvíle, aby jedné evangelické spolužačky prozradila, že jsem věřící. Bylo z toho pak pěkné přátelství mezi spoustou ateistů. Což teprve, kdybychom se nebáli dát o sobě vědět, že se před každým jídlem modlíme a děkujeme za něj...

Mája a Honza Pilařovi

Z čeho je mi smutno...

Milí farníci,

nevím, jak napsat vše, co bych chtěla říct, aby to nebylo dlouhé a nudné.

Tak tedy: máme krásně opravenou konkatedrálu. Máme otce děkana, kaplana, jáhny... Za což jsme nesmírně vděční. Máme ministranty. Nejvíce je to vidět na mši svaté v neděli v 8.30. Škoda jen, že se kluci neumí domluvit, aby i na jiných mších nějaký ministrant byl. Vždyť nedělních mší je jen pět v našich dvou kostelech. Za dob, kdy ministroval můj bratr, měli kluci rozdělené služby, aby pokryli všechny mše. A to jich bylo více než dnes.

A máme scholu. Zpívají krásně. Jen je trošku škoda, že je jich málo. Je docela smutné, když je svátek Nanebevzetí Panny Marie, což je naše posvícení, a schola čítá čtyři lidi i s dirigentkou. Přitom, když se při mši rozhlédnu, jsou tam. Děvčata, mladé slečny... Jsou to děti z muzikantských rodin, takže hudbu znají. Proč neprijdou zazpívat? Je to tím, že by ráno musely dříve vstávat? Je to služba Bohu a lidé budou ještě víc vděční a potěšeni.

Opět se vrátím do svých mladých let. Ve schole jsem zpívala od šesti let. Zkouška byla vždy v pátek odpoledne. Když jsem byla na střední škole na internátu, přijela jsem v pátek a hned hezky šupky na zkoušku. Byla jsem zvyklá a brala jsem to trochu jako mou povinnost. Taký se mi někdy nechtělo... V neděli jsme měli zkoušku už v 7.15, mše svatá byla v 8 hodin. Nechtělo se mi vstávat. Na internátu kamarádky vykládaly, jak celé nedělní dopoledne prospí... A mě rodiče „tahali“ z postele v 6.30. Ale šla jsem. Každou neděli. Měla jsem ráda to společenství, zpívání... S některými se potkáváme ještě dnes.

Od 18 let zpívám v Chrámovém sboru. Na mše svaté ve svátky nechodím s rodinou. Oni jsou v 8.30, já v 10 hodin. Je to moje služba. Služba Bohu i lidem.

Mám čtyři dcery. Tři jsou už dospělé, jedna pubertářka. Všechny „prošly“ scholou. Nechtělo se jim. Nechtělo se jim v neděli vstávat. Ale dočkala jsem se i vděku: „Mami, děkuji ti, že jsi mě do scholy poslala. Je mi tam dobře. Společenství, kamarádky, zpívání.“ Teď už mám doma jen pubertářku. Musím v neděli vstát a „vykopat“ ji z postele, aby došla včas na zkoušku scholy, která je dnes už jen v neděli.

A poslední věc. Máme v konkatedrále vpředu lavičky pro děti. Ale i když je mše svatá pro děti, spousta jich je vzadu. Při této mši by měli všichni dospělí respektovat děti, pokud nedělají opravdu kravál.

Co závěrem? Ministranti, prosím, domluvte se, aby na každé mši svaté nějaký pomocník u oltáře byl. Dívky, prosím, přijďte do scholy. Bude to paráda, když se bude schola více ozývat. A maminky nebo tatínkové, prosím, podpořte své dcery. Pošlete je do scholy, pomozte jim vstát... A prosím, přijďte s malými dětmi dopředu k oltáři. Nebojte se. Ať děti vidí, co se u oltáře děje a proč tam vlastně jsou. Bůh i lidé v kostele budou vděční a potěšení.

Děkuji, že jste dočetli až do konce.

Michaela Kollárová

Po stopách bl. P. Richarda Henkese

Dne 19. září 2023 se uskutečnil poutní zájezd organizovaný Klubem sv. Anežky při Charitě v Opavě. Tentokrát naše cesta nevedla daleko, dá se říci, že jsme neopustili hranice Slezska, putovali jsme totiž po stopách bl. P. Richarda Henkese, který působil i ve Strahovicích v našem okrese. Na naší cestě nás doprovázel P. Mgr. ThLic. Adam Krzysztof Małek, který nám na polské části naší pouti prokázal neocenitelné služby překladatelské.

R. Henkes se narodil v německém Rupachu 26. května 1900. Život v silně věřící rodině a pozdější působení kněží ze Společenství katolického apoštolátu pallotínů ovlivnily Richarda tak, že vstoupil do noviciátu tohoto společenství, později začal studovat teologii. 8. června 1925 byl vysvěcen na kněze. Až do roku 1931 působil jako učitel a duchovní ve Vallendar Schönstattu, pak byl přeložen do Horního Slezska, učil na pallotinském gymnáziu v Ketři, kde se zasadil o stavbu Schönstattské kaple. V té době působil otec Henkes také jako exercitátor a poutní kazatel v dnešních polských Branicích.

Po nástupu nacismu v Německu v r. 1933 se otevřeně a nebojácně zasazuje o důstojnost člověka, při jeho kázáních byl kostel vždy plný, bohužel byli mezi nimi i udavači a otec Henkes začal mít problémy s představiteli vedení. Aby jej nacisté neposlali do války a aby mohl pokračovat ve své službě, ustanovil jej biskup J. M. Nathan v roce 1941 farářem v blízkých Strahovicích, i zde vystupuje velice otevřeně, pomáhá pronásledovaným. Po jednom velmi odvážném kázání v Branicích 8. dubna 1943 byl zatčen, internován v Ratiboři a od 19. července vězněn v KT Dachau jako vězeň č. 49642. Tady se sezna-

muje s pozdějším českým biskupem J. Beranem, spolu uvažují o budoucím smíření mezi Němci a Čechy. Po vypuknutí epidemie tyfu se hlásí dobrovolně ke službě na uzavřeném českém bloku č. 17 zamořeném tyfem. Stará se o slabé a umírající, po deseti týdnech se sám nakazil tyfem a 22. února 1945 zemřel.

V den 29. výročí jeho primice – 7. června 1945 byl popel tohoto mučedníka lásky k bližnímu uložen do hrobu na hřbitově pallotinů v Limburgu. V r. 2018 byl papežem Františkem uznán mučedníkem a 15. září 2019 byl v limburské katedrále blahorečen.

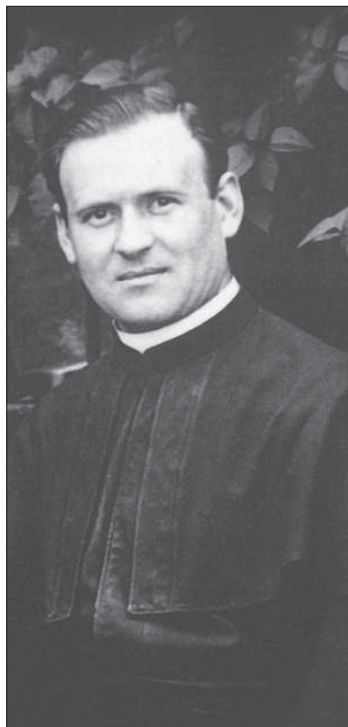
A nyní k naší cestě. Ve Strahovicích celebroid mši svatou místní farář P. Krajčovič, koncelebroval P. Mašek. Po mši svaté nás otec Krajčovič krátce seznámil s historií kostela, kvůli špatnému počasí jsme si jen z oken autobusu prohlédli kámen, označující první zastávku na tzv. severní cestě do Santiaga de Compostela na našem území, Schönsattskou kapli a pokračovali jsme na cestě do Ketře, dalšímu z míst, kde R. Henkes působil.

Ve farním kostele sv. Tomáše, jedné z mála staveb, které se v centru města dochovaly po 2. světové válce, nám farář, pallotin P. Janusz Rempalski, přiblížil působení P. Henkese. Navštívili jsme Schönstattskou kapli zasvěcenou Matce Boží třikrát podivuhodné v Parku smíření, kde bude v budoucnu vybudován památník na místě bývalého zámku a gymnázia.

Město Ketř bylo válkou z 80 % zpustošeno, což můžeme dodnes pozorovat. Naštěstí byly zachovány důležité prvky z jeho historie a nová výstavba slibuje jeho postupnou důstojnou obnovu, jak vidíme na části nové výstavby na náměstí.

Dále naše cesta vedla po polském území do Branice, sousedících přes státní hranici s Úvalnem. Posledním zastavením na naší cestě byly právě Branice, kde nás na území ústavu přivítal Mons. Nowak, který nám přiblížil nejen P. Henkese z pohledu jeho působení tamtéž, ale i celý ústav. Nejsilněji na nás všechny působil nádherný kostel Svaté Rodiny, ať už jeho architektura, tak i duchovní náboj, který jsme tam vnímali. Branice jsou silně poznamenány působením nám dobře známého biskupa J. M. Nathana. Jedná se o rozsáhlý komplex budov – ústav pro psychicky nemocné od nejlhčích po nejtěžší stavy, založený biskupem Nathanem, který tam působil jako farář. Mimo tento sociální ústav založil v této oblasti 12 kostelů, z nichž nejvýznamnější je již zmíněný kostel Svaté Rodiny.

Na závěr zbývá poděkování organizátorům, zejména P. Maškovi, bez jehož tlumočení bychom si z cesty neodnesli zdaleka tolik.

Markéta Horáková

Benefiční koncert v Kateřinkách

Kostel svaté Kateřiny Alexandrijské v Opavě patřil benefičnímu koncertu

V neděli 8. října se v opavském kostele v Kateřinkách uskutečnil benefiční koncert sólistů a chrámového sboru pod vedením dirigenta pana Karla Kostery.

Výtěžek, který činí 24 000 Kč, bude věnován na generální opravu tamních varhan. Poděkování patří otci Markovi Večerkovi, všem účinkujícím a v neposlední řadě všem, kteří přispěli svojí účastí a finančním darem.

Kostel svaté Kateřiny Alexandrijské patří k nejstarším církevním objektům města Opavy a přilehlého okolí. Za snímky z vydařené akce děkujeme paní Miriam Šumníkové.

Vendula Foltýnová

Sportovní okénko

Ministrantský fotbal

Ministranti vstoupili do své třetí fotbalové sezóny. V uplynulých dvou se povedlo více než 15 „fotbálků“ v hale v Malých Hořticích, kde se scházíme jednou za měsíc. Začínáme vždy na podzim a končíme začátkem jara. Odměnou za celý rok bývá velký zápas, kde si to mezi sebou už dvakrát rozdali kluci z Hradce a Opavy. Poprvé byla úspěšná Opava. Podruhé zvítězil Hradec.

Letošní první fotbálek proběhl v neděli 29. října. Kluci se těšili, až se zase setkáme a zahrajeme si mezi sebou. Jestli vše dopadne dobře, v červnu příštího roku se uskuteční již třetí velký zápas. Mohu prozradit, že jednáme o hřišti v Žimrovicích.

Kdo by měl chuť a zájem si s námi jednou za měsíc zahrát, tak je mezi námi vítán. Během dvou let se naše skupina rozrostla o více než 40 kluků. Pravidelně nás bývá kolem 15 až 20. Děkujeme Malým Hořticím za poskytnutí zázemí a krásné haly. Těšíme se na Vás.

Ministrantský florbal

I florbal vstupuje do své třetí sezóny. Ta loňská byla úspěšná, jelikož jsme ve skupině „o udržení“ obsadili první místo. Letos jsme sezonu zahájili prvním tréninkem 10. října v hale v Malých Hořticích, kde se hraje profesionální florbalová liga. V neděli 15. října jsme odehráli první dva zápasy. Proti místním Šilheřovicím jsme prohráli 7:2. Hněvošice jsme porazili 9:4. Tým se malinko obměnil. Někteří hráči odešli. Jeden přestoupil do jiného týmu. Přivítali jsme několik nových tváří. Mezi nimi jsou i tři holky, na které se těšíme. Do tabulky jsme také přivítali staronového soupeře z Ostravy-Mariánských Hor. Celkem se představí 10 týmů.

Do konce tohoto roku odehrajeme 3 kola (6 zápasů) a jednu dohrávku. Těšit se můžeme na soupeře z Hlučína A+B tým, Ludgeřovic + LSD tým, Píště, Mariánských Hor a Hati. Po novém roce odehrajeme odvetu. Do jarní play-off postoupí 6 nejlepších týmů. Držte nám palce.

Lukáš Graca – Koňas (kontakt: Lukas.Graca@gmail.com)

Podzimní prázdniny v Malenovicích

Nikdy jsem si nemyslela, že bych se mohla brodit potokem na podzim, kdy teplota venku lehce přesahuje 10 °C. Co se však zdálo nemožným, stalo se skutečností...

Náš výlet začal ve středu večer, když se rodiče shromáždili na nádraží, aby se přesvědčili, že jejich nejstarší ratolesti opravdu odcházejí. S úsměvy na tvářích jsme naposledy zamávali a s Magdou vyjeli vstříc dobrodružství. Po dvou přestupech a večerní procházce jsme se konečně dostali až na faru do Malenovic, kde na nás čekal jáhen Marek.

Ve čtvrtek jsme nelenili a společně s o. Jiřím vyrazili na Lysou horu. Někteří z nás vynesli i kameny a rozšířili tak mohylu na Ivančence, věnovanou padlým skautům. Počasí nám přálo, a proto jsme cíl výletu viděli alespoň z dálky sta metrů. Cestou zpět jsme se vydali po stopách zbojníka Ondráše, sáňkovali po zarostlé sjezdovce a za světla čelovek a měsíce po kamelech přeskákali přes potok Satina. Na faře nás i přes své povinnosti navštívil o. Václav, který se vrátil z dlouhé cesty z Itálie.

Pátek byl velmi deštivý, a tak jsme zůstali na faře. Den začal ranní mší s o. Václavem a pokračoval hraním deskových her, debatou na téma *Patří ananas na pizzu?* (ta se přetáhla až do soudního řízení, ve kterém jsme měli možnost vyslechnout názor italského kucha-

ře i majitele restaurace s michelinskou hvězdou); soupeřením týmů. Celý den zakončil o. Jirka poutavou prezentací fotek svých vysokohorských túr.

Jáhen Marek v sobotu usoudil, že je zřejmě nejteplejší den, a tak jsme se po vydatné snídani (kterou jako všechna jídla zabezpečila Klára) a biblické hodince vydali podívat na Satinské vodopády, tentokrát za světla. A že jsme se k nim opravdu přebrodili.

Společně strávený čas jsem si užila a těším se i na příští akce.

Všem dospělým, kteří o nás pečovali po všech stránkách, děkujeme a doufáme, že se měli alespoň z poloviny tak dobře jako my.

Bára Nociarová

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na listopad: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U svaté Anežky, pokud není uvedeno jiné místo nebo jiný čas.

- 7. 11. Informativní schůzka
- 14. 11. Komentovaná prohlídka výstavy „Knížata z Lichtenštejna“ ve Slezském zemském muzeu, začátek v 15 hodin
- 21. 11. Beseda s opavským pamětníkem panem Hansem Korbelem

Srdečně zveme na adventní duchovní obnovu, která se uskuteční **v sobotu 9. prosince 2023** v Marianu na téma *Krása Dítěte, které nás zachraňuje*. Povede ji P. Petr Smolek, farář v Mariánských Horách v Ostravě. Začneme mší svatou v 8.30.

Přihlásit se můžete **do pondělí 4. prosince** na tel. číslech 553 716 997, 721 570 543, 737 355 999 u Marie Smolkové a Anny Foldynové. Bližší informace budou na plakátcích.

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

K zamyšlení

V březnovém čísle Cesty z roku 2019 jsem nabídl úryvek z knihy „Neboj se vrátit domů. Marie Svatošová v rozhovoru s Alešem Palánem“. Dnes se k této knize vrátíme a navážeme na tehdy vybraný text. Je zde odpověď Marie Svatošové na několik položených otázek, proto také ten souhrnný titulek.

Kaleidoskop života a světa

Pořád ho mám. Já si s ním moc ráda hrála. Stačil nepatrný pohyb a barevná sklíčka se v něm přeskupila v jiný, podobně krásný obrazec. Stejně je tomu v našich životech. Tentýž kamínek jednou znázorňuje novorozeně, pak školáka, později dospělého nebo seniora, někdy člověk k vlastnímu přežití potřebuje péči druhých, jindy ji naopak druhým věnuje, jednou koná dobro, pak zase páchá zlo. Když usedáme k obědu, u protinožců mají půlnoc. I oni jsou součástí naší společné mozaiky nebo přesněji, kaleidoskopu. Jenže ani ten mi nedokáže uspokojivě odpovědět na otázku nespravedlnosti ve světě. Odpoví mi na ni jedině Bible. V ní totiž najdu ujištění o existenci ještě jiné mozaiky – nikoliv pozemské, ale té definitivní, věčné, v Božím království. Lze se tam o ní a o jejích zákonitostech dočíst na řadě míst. Třeba tam, kde je řečeno, že mnozí první budou poslední a poslední budou první (*Mt 19,30*). Nebo že spravedliví zazáří jako hvězdy v království svého Otce (*Mt 13,43*). To přeskupení kamínků nás jednou asi hodně překvapí. Budeme se divit. Kamínky, které tady byly na pohled nejobyčejnější, všemi přehlížené, mohou v té nebeské mozaice zářit jako nejjasnější hvězdy. A naopak, kdo si tu bezohledně vychutnával dočasnou moc nebo bohatství – jinými slovy požíral slabé – může dopadnout

jako ten boháč ve výmluvném podobenství o boháči a Lazarovi (Lk 16,19–31). Nic záviděníhodného. Ježíš to určitě nevyprávěl jen pro pobavení posluchačů.

Pro pochopení dalšího textu se vrátíme k udělení medaile Za zásluhy, kterou Marii Svatošové udělil prezident Václav Havel v roce 2002. Jak na to Marie Svatošová vzpomíná? Zkráceno:

Při státní hymně a pohledu do toho zaplněného starobylého sálu se mi vybavila vzpomínka na Václavské náměstí z listopadových dnů roku 1989. Tehdy se opravdu zdálo, že všichni potáhneme za jeden provaz a že ten „zemský ráj“ máme téměř na dosah ruky. Stejně jako tehdy na Václaváku mi ve Vladislavském sále při naší hymně přeběhl mráz po zádech. Abys mi dobře rozuměl – nemluvím o ráji materiálním, ale o ráji na úrovni mezilidských vztahů. Ten se nám, bohužel, zatím moc nepovedl.

Na ten dav na Václaváku jsem si vzpomněla v posledních letech mnohokrát. Mám z něj dodnes smíšené pocity.

Na jedné straně ta radost z dosud nepoznané jednoty a sounáležitosti, na straně druhé anonymní masa, která mě trochu děsila. Masa totiž nesnese jedinečnost. Frankl o ní výstižně říká, že je souhrnem odosobněných bytostí. To je naprosto přesné. Člověk, který se schovává v davu, má najednou pocit, že se zbavil své odpovědnosti. To může být hodně nebezpečné. Jedinečnost a svoboda se tak ztratí a člověk se otrocky přizpůsobí většině. Už není jedinečným kamínkem v krásné mozaice. Spíše se podobá dlažební kostce na chodníku. Vypadne-li kostka, strčí se tam jiná, od původní k nerozeznání. Na tom není nic špatného, vždyť chodník nemá estetickou hodnotu jako mozaika, má pouze hodnotu užitnou. S masou je to stejné – zná jenom užitečnost člověka, nikoliv jeho hodnotu, důstojnost a jedinečnost. Pud splynout s davem a zbavit se odpovědnosti můžeme pozorovat leckde. Fotbalovými fanoušky počínaje a reklamními nebo volebními kampaněmi konče. Ani si při tom neuvědomujeme, že tyhle věci, tak jako veškerá masová kultura, smrtelně ohrožují důstojnost a jedinečnost každého z nás. V davu se zdánlivě odpovědnosti zbavíme. Ale opravdu jen zdánlivě. Odpovědní za své jednání, případně nejednání, samozřejmě zůstáváme i nadále. Čeho se však v davu zbavujeme skutečně, to je svoboda, pro které jsme na tom Václaváku tolik volali.

Pro dnešek končíme, stránka Cesty pro tento článek je plná. V knize je ale řada dalších moudrostí Marie Svatošové, takže se k ní někdy vrátíme. Neslibuji kdy, ale radím: schovejte si tuto Cestu, abychom mohli plynule navázat na dnes nabídnutý text. A mějte se krásně.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: *Neboj se vrátit domů*. Marie Svatošová v rozhovoru s Alešem Palánem; KALICH, nakladatelství a knihkupectví, s.r.o., 2018, str. 256, 258–259.

Knižní tipy

Boží láska v akci **Milovat srdcem, rukama sloužit** *Brian Kolodiejchuk, Matka Tereza*

Unikátní, dosud nezveřejněné texty Matky Terezy o Boží lásce, duchovním a tělesném milosrdenství a o tom, jak převádět lásku do živých skutků, shromáždil v nové publikaci Brian Kolodiejchuk, blízký spolupracovník albánsko-indické světice a postulátor jejího svatořečení.

Vlastní slova Matky Terezy, povzbuzení jednotlivcům, rodinám, bohatým i chudým na celém světě doplňují úvahy jejich spolupracovníků a aktuální otázky k zamyšlení. Důležitou součástí knihy jsou i svědectví a zajímavé historky lidí, kteří se s Matkou Terezou osobně setkali. Právě díky střídání inspirativních citátů z promluv s příhodami z Matčina

života čtení příjemně ubíhá a kdekoliv člověk knihu otevře, najde něco, co ho zaujme.

Světice z Kalkaty byla skromnou ženou víry i živou ikonou Božího milosrdenství, projevovaného vůči všem, nezávisle na jejich postavení či vzdělání. „Její srdce bylo veliké jako srdce samotného Boha, plné lásky, citu, soucitu a milosrdenství,“ řekla o ní její nástupkyně sestra Nirmala. „V jejím srdci nacházeli láskyplné přijetí úplně všichni, protože ona v každém viděla tvář svého Milovaného – Ježíše.“

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 352 stran.)

Nemoci stala se pravda **Texty 2021–2023** *Marek Vácha*

Vydávat rok co rok novou knihu, jako se to daří posledních 17 let Markovi Váchovi, není legrace. I nejlepším literátům se stane, že se unaví nebo zrovna nemají co objevného napsat. Proto jsem se nedivil, když u letošní připravované Váchovy knihy bylo v popisku, že jde o sbírku různých textů, článků a přednášek z posledních let. V kombinaci s jednoduchou nezajímavou ukázkou obálky jsem očekával slabší výkon, než je u tohoto oblíbeného autora zvykem.

Nakonec se však obálka ukázala jako minimalistická a ladící s úpravou uvnitř knihy. A obsah je opět kvalitní Vácha, jak jsou jeho čtenáři zvyklí. Vůbec nevadí, že jednotlivé části knihy nemají jednotné téma. Autor ukazuje své dvě polohy. Hned na začátku navazuje na svou pověst

vědce a učitele etiky, když dělá pomyslnou tečku za koronavirovou pandemií, po které mnohým zůstala pachut' či pocit zmatenosti a nejistoty. V jiných kratších textech se Vácha opět stává burcujícím prorokem, motivátorem, básníkem, který v próze zapaluje svoje čtenáře:

„Křesťanství je šálek čaje a tichý smích po milování, křesťanství je sklenice piva s přáteli, křesťanství jsou barevné a ne úplně dlouhé šaty, křesťanství je společné rybaření na oblíbeném místě, křesťanství je východ slunce nad Andami, křesťanství je ranní píseň vděčnosti za život, křesťanství je umění, věda i mystika zároveň. (...) Nejsem obchodník s káravým prstem, nejsem obchodník s kondomy, jsem obchodník s radostí. Evangelizace je taneční škola, roční příprava katechumenů je nácvik prvních kroků latiny, je to chození do tanečních pro začátečníky i pokročilé.“

(Vydalo nakladatelství Cesta, 204 stran.)

Slovník svatých

Světi v historii, umění a lidové představivosti

Fernando Lanzi, Gioia Lanzi

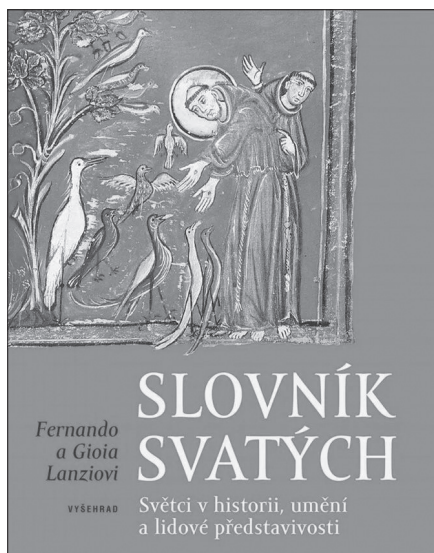
Nejeden zákazník se shání po nějaké encyklopedii světců. Bohužel kromě dětské *Velké knihy o svatých* toho doteď na trhu moc nebylo. Situace se mění s příchodem výpravné publikace *Slovník svatých*. Nová velkoformátová kniha přináší informace o více než 150 osobnostech. Bohužel ani při širokém záběru knihy nebylo možné obsáhnout celé nebe a výběr pojednaných světců je samozřejmě omezený.

Fenomén svatosti je zde pojat napříč časem: od novozákonních postav přes mučedníky starověké církve, velké postavy středověku a baroka až po moderní dobu. Vedle životopisů, kultu a zázraků se věnuje také ikonografii. Součástí je i podrobný seznam atributů a kromě barevných reprodukcí uměleckých děl obsahuje kniha i zjednodušené zobrazení, které čtenáře učí světce rozeznávat.

Radost z odvážného nakladatelského počínu kazí pouze fakt, že italský originál je už 20 let starý. Posledním svatořečeným člověkem

tak v knize je Matka Tereza, ačkoliv inspirativní osobnosti přibývaly do katolického kalendáře i dále. Přesto bude mnoho čtenářů spokojeno a *Slovník svatých* se stane ozdobou nejedné knihovny.

(Vydal Vyšehrad, 264 stran.)

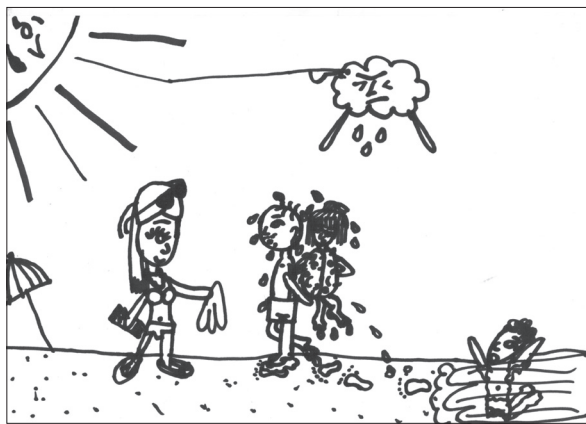
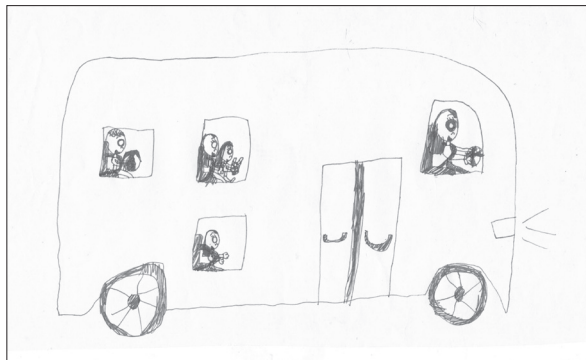

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Modlitba u hrobů

Je středa 30. července 2003. Ráno odjíždí na padesát italských farníků autobusem na výlet k moři – na písčnou pláž nedaleko Termoli. Jsou to především ministranti, pro které je výlet odměnou za jejich vytrvalou službu.

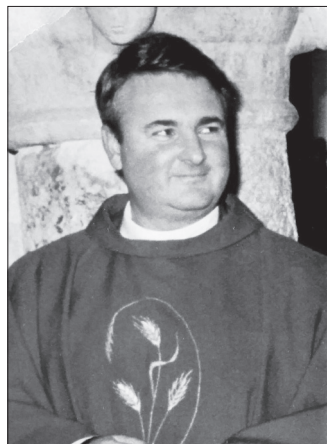
váhat, jsou tam ještě dva ministranti! Konečně vytahuje posledního. Ještě se ujišťuje: „Jsou opravdu všichni?“

Teprve, když se přesvědčí, že nikdo na břehu nechybí, s úlevou říká: „Děti jsou všechny v pořádku, to je dobře, moc dobře.“ Jeho srdce, zasažené infarktem, se najednou zastavuje a on vydechuje naposled. Vyděšení malí ministranti i další farníci se zalykají slzami a nechápavě obklopují statné, ale nyní bezvládné tělo pana faráře, ležící na pláži. Je zhruba 11 hodin dopoledne, když přivolaný lékař potvrzuje, že knězi již není pomoci.

Zakrátko celá země obdivuje, a zároveň oplakává statečného mladého kněze, který neváhal naplnit svým jednáním evangelium, které hlásal a slavil u Kristova oltáře.

Brzy si již děti ve věku 6 až 12 let hrají na pláži v místě, kde nekonečné vlny v nekončícím rytmu omývají břeh a smáčí rozpálený písek. Najednou se zcela nečekaně přivalí jedna nezvykle velká vlna s takovou silou, že s sebou stáhne do moře deset bezstarostně si hrajících dětí. Některým se podařilo dostat se zpět na břeh, ale jiní, zatažení příliš daleko, bezúspěšně zápasí se zpěněným živlem. Do vody se vrhají dvě mladé maminky.

Otec Stefano vidí, že ve vlnách zůstává sedm dětí a topí se. Je mu 44 let, je zkušený plavec, nesundává si ani kleriku a vrhá se do vln. Postupně vytahuje z vln jednoho vyděšeného a kuckajícího ministranta za druhým, i dvě dospělé ženy. Najednou pocítuje svíravou bolest. Těžce dýchá, tmí se mu před očima. Ne, nemůže

V den pohřbu byl farní kostel v Bojanu přeplněný a mnoho lidí stálo venku. Státní vlajka na radnici byla stažena na půl žerdi. Lidé na náměstí rozvinuli transparent se slovy: „Otec Stefano – kněz – hrdina“. Místní biskup připomněl truchlícím slova evangelia: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za své přátele.“

Jistě i dnes se zachránění ministranti zastavují u hrobu svého faráře, vzpomínají na něho, děkují mu za svůj život a modlí se. Každý máme někoho, komu za mnoho vděčíme. Jsou to především rodiče, prarodiče, učitelé, kněží, kteří nás v životě vedli a nejednou se za nás obětovali.

Milé děti, v listopadu budete s rodiči anebo s babičkou či dědečkem chodit po hřbitově. Poproste je, aby vám popovídali o těch, za které se modlí. Když poznáte jejich životní příběh, budete se za ně lépe a více modlit.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Evička a Majda Řehákovy*

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Jednodenní setkání pro mladé manžele (v manželství do 5 let)

Toto setkání se uskuteční v **sobotu 11. listopadu** od 9 do 18 hodin na faře ve Frýdlantu nad Ostravicí.

Téma: *Blízkost ve vztahu*, přednáší manželé Jakub a Dagmar Güttnerovi

Cena: 600 Kč/pár

Informace a přihlášky: www.prorodiny.cz

Duchovní obnova pro ženy v Opavě

Uskuteční se v **sobotu 25. listopadu** od 9 hodin do 17.30 v klášteře Marianum v Opavě. Obnovu povede **P. Jiří Ramík** na téma: *Marnotratný Bůh a dva ztracení synové*. Během dne bude možnost svátosti smíření, adorace a na závěr mše svatá v kostele.

Cena: 300 Kč (včetně oběda a občerstvení)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Adventní duchovní obnova pro manželské páry

Uskuteční se v **sobotu 2. prosince** v Církevní základní škole sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí.

Program:

- *Nasloucháš mi, jsi na mě zvědavý*, přednáší **manželé Kabátovi**
- *Advent s Malým princem*, přednáší **P. Aleš Písařovic**
- Začátek v 8.45
- Odpoledne možnost svátosti smíření
- Mše svatá v 17 hodin
- Závěr v 18 hodin

Cena je 600 Kč/ pár (oběd, občerstvení, lektorné, nájem)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.
pobočka Opava

Adventní duchovní obnova pro manžele

2. 12. 2023
8.45–18:00 h.
Církevní základní škola sv. Ludmily
v Hradci nad Moravicí

Odpolední seminář pro ženy

Uskuteční se v **pondělí 4. prosince** od 17.15 do 19.45 v Opavě v minoritském klášteře.

Téma: *Jak nakládat se strachem a hněvem,*
Mgr. Irena Smékalová

Cena: 300 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz,
731 625 617

Rodinný plánovací kalendář na rok 2024

Od listopadu budou v Centru pro rodinu v Opavě opět k dostání rodinné plánovací kalendáře.

Cena: 300 Kč.

Kalendář si můžete vyzvednout buď v dopoledních hodinách v naší kanceláři nebo podle dohody (volejte: 731 625 617).

Jana Dostálová

Kostel sv. Janů

Půljablkoň v kostele sv. Janů

Skupina Půljablkoň vystoupí v **pátek 1. prosince** v opavském kostele sv. Janů.

Půljablkoň je odnoží legendární skupiny Jablkoň, která neúnavně brázdí hudební vody napříč žánry již déle než třicet let. Tvoří ji frontman a zakladatel Jablkoně Michal Němec a Opavanům velmi dobře známá zpěvačka Marie Puttnerová. Duo vzniklo v roce 2014 a není bez zajímavosti, že své první CD představilo na festivalu Hradecký Slunovrat (dnes Slunovrat).

Chátrající a uzavřený kostel sv. Janů převzal v roce 2021 do své péče spolek Kostel sv. Janů, který ho postupně opravuje a kromě pravidelných bohoslužeb

zde také pořádá koncerty, debaty s inspirativními osobnostmi a další kulturní akce. Výtěžek z koncertu Půljablkoně, který začne v 18 hodin, je určen právě na opravy kostela.

Spolek Kostel sv. Janů

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Novináři v Třinci

Mladí novináři naší školy, kteří pilně pracují pod vedením paní učitelky Marie Šoltisové, vyjeli do Třince. Setkali se s kolegy novináři, tj. s dětmi, kteří také vydávají školní časopisy. Prožili spolu hezký den, načerpali novou inspiraci do další práce. Děti si vyzkoušely různé aktivity a domů si odvezly ocenění, ze kterého měly ohromnou radost. Ta je jejich hnacím motorem do další práce. Už se těšíme na další číslo školního časopisu ŠAKAL.

Svatý František a zvířátka

Začátek října byl ve znamení zvířátek. 3. října si děti mohly do školy přinést své živé domácí mazlíčky. Takže společně ve třídě jsme mohli vidět morčátka, králíčka, andulky, žížaly, dokonce dvě kočky a jednoho pejska. Nálada panovala veselá a děti byly nadšené. Následovala návštěva Střediska volného času a Minizoo, kde děti pokračovaly v poznávání zvířat. Program pro děti byl sestaven z informací o zvířátkách a pak následovaly hry. Například pití ze sklenice pomocí brčka, kdy děti musely zůstat stát, jen se sklonit jako žirafa a napít se. Nejvíce se dětem líbilo shazování plechovek chobotem, kdy musely pumpovat vodu a nastavit správně hadici. Nakonec si všichni mohli prohlédnout terária s hady, rybičkami a jinou drobnou „havětí“. Následující den 4. října, kdy slavíme svátek svatého Františka z Assisi, nám v kapli povídala paní učitelka Blanka Alžběta Závorková o tomto světci.

Světová škola jede dál

Největší přání – to je název knížky, která nás bude provázet v letošním školním roce v rámci Světové školy. Hlavním hrdinou je Modrý koník. Děti měly možnost se s ním seznámit. Je z daleka. Zatím se tlačí v nějaké bedně, kde je tma. Vedle něj je spousta modrých koníků, je jedním z nich, a přesto je něčím výjimečný, je něčím zvláštní, je prostě jiný. Všichni koníci měli cedulku na nožce, náš koník na zádech. Proč asi? S dětmi jsme se zamýšleli o jinakosti, výjimečnosti.

Na chvíli si děti vyzkoušely, jak by mohla vypadat dětská práce v továrně. Měly za úkol v daném limitu vykreslovat určitou část koníka. Doba byla krátká, pastelka se brzy

vykreslila nebo dokonce zlomila. Písknutí, předání dál, vybarvení se nepovedlo. Proč asi?

Do školy si děti měly přinést své plyšáky. Školní chodba se na týden proměnila ve velké „skladiště“ plyšáků. Děti ji nazvaly Rájem hraček. Zjišťovali jsme, kde mají naši plyšáci původ, odkud se k nám dostali. Země původu byly rozmanité. Odkud k nám jede Modrý koník a co jej asi čeká?

I v letošním roce se milion dětí modlilo

Bývá již tradicí, že se každoročně 18. října s dětmi účastníme celosvětové modlitební „akce“ Milion dětí se modlí růženec. Tento den má svátek sv. Lukáš evangelista, který napsal o Ježíšově dětství. Svatý Pio z Pietrelciny řekl tato prorocká slova: „Když se milion dětí bude modlit růženec, svět se změní.“ Zvlášť v této neklidné době je to třeba.

Ocenění Světové školy

Dostalo se nám velké pocty, kdy naše škola získala opět v letošním roce cenu inspirace. Začátkem listopadu tedy učitelky a tři žáci pojedou do Prahy, aby si cenu v Senátu osobně vyzvedli.

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Pozůstalí vzpomenu na klienty Pokojného přístavu

Mše sv. za klienty mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav, kteří odešli na věčnost v tomto kalendářním roce, bude sloužena ve středu 22. listopadu v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha na Dolním náměstí v Opavě.

Tradice mší svatých sloužených za zemřelé klienty Pokojného přístavu v dušičkovém měsíci trvá již čtrnáct let. Pozůstalí tak mají možnost vzpomenu na své blízké, a zároveň se setkat se zdravotními sestrami a lékaři hospicového týmu, díky kterému mohli jejich blízcí prožít poslední chvíle svého života s plnou odbornou a láskyplnou péčí. Pokojný přístav doprovází každoročně v domácím prostředí více než dvě stě klientů.

Letošní mši sv. bude sloužit kněz a spolupracovník mobilního hospice o. Klement Rečlo, na varhany bude hrát lékař Pokojného přístavu Petr Štěpánek a zpěvem mši doprovodí schola pod vedením Marie Hanušové.

„Srdečně zveme,“ vzkazuje za celý tým Pokojného přístavu jeho vedoucí Eva Mertová. A na základě zkušeností z předchozích let přidává k pozvání také informaci ohledně parkování. Protože se očekává velká účast nejen místních, ale také mimoopavských občanů, doporučuje zaparkovat v parkovacím domě na náměstí Osvoboditelů s vjezdem z Nákladní ulice nebo na parkovišti na Masařské ulici poblíž květinářství Slunečnice.

MŮJ SVĚT vstupuje do 16. ročníku

V pořadí již 16. ročník celonárodní fotografické soutěže s názvem MŮJ SVĚT vyhlašuje ředitel Charity Opava Jan Hanuš spolu s pedagogem Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jindřichem Štreitem. Soutěž je již tradičně určena zaměstnancům, dobrovolníkům a uživatelům služeb Charit České republiky, kteří mohou své snímky posílat do třech vyhlášených kategorií s názvy Portrét, Můj charitní svět a Jak to vidí klienti.

„Dobrá fotografie dokáže zachytit výjimečný okamžik tak sugestivně, že někdy vydá za celý román. Sociální práce přitom přináší nepřeberné množství inspirativních a autentických setkání, která se odehrávají často v náročných, ale přesto nadějeplných situacích,“

uvádějí pořadatelé. „*Těšíme se na každou z Vašich fotografií, které v komisi posuzujeme opravdu velmi odpovědně,*“ vzkazuje za členy poroty světoznámý fotograf Jindřich Štreit, který je od samého začátku soutěže jejím patronem. Spolu s ním v komisi zasednou pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jiří Siostrzonek a Jan Hanuš.

Podrobná pravidla soutěže, jejíž uzávěrka je 31. ledna 2024, najdete spolu s kontakty na stránkách www.charitaopava.cz. V každé kategorii budou oceněni tři vítězové, kteří obdrží pozvání na slavnostní vernisáž v prostorách Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea v Opavě za účasti Jindřicha Štreita. Po opavské premiéře pak bude výstava celý rok putovat po dalších městech České republiky a zprostředkovávat veřejnosti svědectví o nenahraditelné práci tisíců lidí, kteří jsou součástí velké charitní rodiny.

Výjimečný víkend pro lidi s handicapem

Opavdu výjimečné tři dny mohlo prožít devět lidí se zdravotním postižením díky třídní akci s názvem „*Za zábavou a poznáním s radostí*“. Od 6. do 8. října pro ně Charita Opava s podporou statutárního města Opavy pořádala víkend plný zábavy, různých her a s výletem na raduňský zámek. A protože pro účastníky byl zajištěn i nocleh, mohli si od náročné péče odpočinout jejich rodiče a opatrovníci.

Třídní pobyt pro osm lidí, z nichž byl pouze jeden mobilní a ostatní se pohybovali na vozíčku, začal seznamovacím večerem v sociálně terapeutické dílně Radost. „*Přiznám se, že jsme z akce měli trochu obavy, přece jen je náročné starat se o lidi s různými specifickými potřebami celé tři dny,*“ přiznává vedoucí Radosti Lucie Švejdíková. Ta měla víkendovou akci na starost společně s Janou Konopkovou, vedoucí denního stacionáře Mraveneček, kde účastníci dvě noci spali. „*Ale protože byl k dispozici stále promíchaný tým zaměstnanců Mravenečku i Radosti, skvěle jsme se doplňovali a zvládli tvořivé odpoledne, během kterého si účastníci vyrobili památní trika, různé soutěže a také disko párty,*“ dodává. Velkým zážitkem byla pro všechny sobotní návštěva zámku v Raduni. „*Chtěli bychom moc poděkovat týmu raduňského zámku za speciální program, který si pro nás připravili, mohli jsme si přivonět k různým bylinkám, vyrobit si květinové náramky, navštívit oranžerii a ochutnat čaje, které na zámku kdysi pila šlechta,*“ vzkazuje Lucie Švejdíková. Ta hodnotí víkend jako velkou zkušenost, a to jak po pracovní, tak osobní stránce. „*Uvědomila jsem si, jak náročné to mají rodiče a opatrovníci, kteří se musí čtyřicet hodin denně celý týden starat o své blízké s handicapem,*“ dodává s uznáním.

„*Syn byl z tohoto víkendu tak nadšený, že ani nechtěl v neděli s námi zpět domů,*“ vzkazuje organizátorům maminka jednoho z účastníků zábavného víkendu, který je klientem denního stacionáře Mraveneček. „*Ačkoli se špatně adaptuje na cizí prostředí,*

tak se mu víkend líbil a byl moc spokojený, protože měl kolem sebe lidi i prostředí, které zná. A přespání v Mraveněčku byl jeho sen, o kterém mluví pokaždé, když pro něj přijdu do stacionáře, a teď se mu vše splnilo,” dodává s tím, že víkend si stejně jako její syn užila i ona sama. „Pro nás rodiče to byl konečně po třiceti letech pečování o syna volný víkend určený k odpočinku,” končí své poděkování.

Ministr Válek: Charita Opava odvádí nesmírně důležitou práci

Na návštěvu Charity Opava dorazil během své říjnové návštěvy Opavska ministr zdravotnictví Vlastimil Válek v doprovodu senátora Herberta Pavery. Po prohlídce sociálně terapeutické dílny Radost se zúčastnil debaty se zaměstnanci mobilního hospice Pokojný přístav na aktuální téma změn ve financování hospicové péče.

Na vizitu Charity Opava si ministr Válek našel čas mezi návštěvami Nemocnice Vítkov a Slezské nemocnice v Opavě. Po krátké prohlídce nedávno zrekonstruovaných prostor sociálně terapeutické dílny Radost s výkladem vedoucí Lucie Švejdíkové následoval hlavní bod ministryní návštěvy. Tím byla rozprava o tom, podle jakých pravidel se má dále v České republice financovat hospicová péče. Debaty se vedle ředitele Charity Opava Jana Hanuše zúčastnili také manažerka služeb pro seniory Charity Opava Petra Thiemlová, vedoucí hospice Pokojného přístavu Eva Mertová a lékař charitního hospice

Petr Štěpánek. Ministr Válek přítomně seznámil s plánovanými změnami ve financování hospicové péče a vyslechl si podněty a připomínky k těmto změnám z pohledů praktiků charitního domácího hospice, kteří poskytují svou péči občanům Opavska nepřetržitě již od roku 2007.

„Tým ředitele Charity Opava Jana Hanuše a mobilního hospice

Pokojný přístav odvádí úžasnou a pro společnost nesmírně důležitou práci. Jako ministr zdravotnictví při svých cestách po regionech zcela záměrně navštěvují zařízení, jako je Charita Opava, abych se s nimi pobavil o tom, jak jim Ministerstvo zdravotnictví může pomoci,” zhodnotil posléze setkání ministr Válek a doplnil, že návštěva pro něj byla velmi cennou zkušeností. *„S vedením opavské Charity budeme i nadále spolupracovat. Díky za to,”* dodává ministr.

Spokojenost vyjádřil také senátor Herbert Pavera. *„Jsem rád, že pan ministr Válek přinesl pracovníkům mobilního hospice naději, že se od příštího roku zlepší financování provozu paliativní péče,”* věří senátor. *„Financování hospicové péče je skutečně složitý a komplexní problém, proto je důležité, že jsme mohli pana mistra osobně seznámit s naší situací a s našimi požadavky, určitě to má smysl,”* vrací se závěrem k jednání ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Občanská poradna a Fénix se sloučí, klienty čeká komplexní péče v krizi

Charita Opava provozuje dlouhodobě v rámci svých poradenských služeb Občanskou poradnu nabízející sociálně-právní poradenství a službu krizové pomoci Fénix poskytující pomoc pro lidi, kteří potřebují psychickou podporu formou krizové intervence. Praxe ale ukazuje, že nemalá část lidí, kteří se přijdou poradit do Občanské poradny, potřebuje z důvodu náročné situace, kterou procházejí, také psychologickou podporu, někteří i dlouhodobějšího charakteru. Tu však v současné době Charita Opava neposkytuje. Proto se Charita Opava rozhodla Občanskou poradnu a službu krizové pomoci Fénix transformovat do jednoho střediska, které zájemcům v případech potřeby poskytne kombinované sociálně-právní i psychologické poradenství.

Na naši duševní pohodu má vliv řada faktorů, například deprese a nejistota v době pandemie covidu-19, která u řady lidí s odezněním epidemie neskončila, s pádem životní úrovně, neschopnost najít zaměstnání, s problémy v rodině nebo mezilidských vztazích a podobně. „*To vše a řada dalších problémů může mít dopad nejen na osobní, ale i rodinný život. Situace klientů, kteří navštěvují Občanskou poradnu, tedy vyžaduje rovněž dlouhodobější psychickou podporu, přičemž bezplatná psychologická pomoc na Opavsku je nedostatečná s dlouhými čekacími dobami,*“ vysvětluje důvody transformace vedoucí Občanské poradny Lucie Trunečková. „*Výsledkem transformace bude pro obyvatele Opavy a okolí rozšíření služeb Občanské poradny o psychologické poradenství, a to anonymně, bezpečně, bez čekacích dob a tak jako dosud bezplatně,*“ dodává a zdůrazňuje, že Občanská poradna bude i nadále poskytovat sociálně-právní poradenství ve stejném rozsahu jako doposud.

Ke změně dojde 1. ledna 2024, kdy se záběr Občanské poradny výrazně rozšíří ve prospěch klientů, kteří budou mít možnost řešit svou situaci komplexním způsobem jak po stránce sociálně-právní, tak v daných případech i po psychické stránce na jednom místě pod hlavičkou jedné služby. K 1. lednu 2024 také dojde k ukončení činnosti Naděje – střediska krizové pomoci a služby krizové pomoci Fénix, jejíž agenda přejde právě na Občanskou poradnu.

V „Akci na tento měsíc“ přilétají keramičtí andělé

V takzvané „Akci na tento měsíc“, ve které pravidelně nabízejí Chráněné dílny Charity Opava atraktivní slevy na různé druhy svého zboží, přiletí do dílenských prodejen andělé. Zanedlouho budeme vybírat vánoční dárky, co takhle si dopředu a ještě s dvacetiprocentní slevou obstarat krásného a originálního keramického anděla?

Ve slevě budou sice jen andělé velikosti dvaceti centimetrů, ale jak slibuje vedoucí marketingu charitních dílen Ludmila Slaninová, i tak bude z čeho vybírat. „*Anděly vyrábíme ze tří druhů hlíny a nabízíme také bohatou škálu typů, vzorů a výřezů, skrze které navodí vložená svíčka velmi příjemnou atmosféru,*“ popisuje.

Chráněné dílny Charity Opava zaměstnávají výlučně lidi s různými handicapy. Jejich výrobky nabízejí ve svém internetovém obchodě www.obchod.chdcho.cz, ale také v něko-

lika kamenných obchodech v Opavě. Najdete je naproti kinu Mír na Kolářské ulici, v obchůdku v supermarketu Terno v Opavě-Jaktaři a v prodejně v Obchodním centru Breda & Weinstein v prvním poschodí naproti poště. Kromě toho své zboží dílny nabízejí také v prodejním skladu ve zřetelně označených zelených montovaných kontejnerech přímo před dílnami na ulici Přemyslovců 37, tedy na konci Jaktáře směrem na Stěbořice.

Charita Opava

Oznámení

Dušičkové pobožnosti

budou v **neděli 5. listopadu** na hřbitově:

- v *Opavě* – v 15 hodin;
- v *Oticích* – v 15 hodin;
- v *Kateřinkách* – ve 14 hodin;
- v *Jaktaři* – v 15 hodin;
- v *Kylešovicích* – ve 14 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Kostel sv. Vojtěcha* – **každý pátek** od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. Po mši svaté bude v **pátek 3. listopadu** a **1. prosince** (*první pátky v měsíci*) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; v **pátek 17. listopadu** (*třetí pátek v měsíci*) adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství.
- *Kostel Nejsvětější Trojice* – v **neděli 5. listopadu** a **3. prosince** bude krátká adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním (po mši svaté začínající v 16.30).
- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin; **čtvrtek 2. listopadu** (*první čtvrtek v měsíci*) po mši svaté v 8 hodin modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k zasvěcenému životu; **pátek 3. listopadu** a **1. prosince** (*první pátky v*

měsíci) po mši svaté v 8 hodin adorace, litanie a úkon zasvěcení lidstva Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu; **sobota 4. listopadu** a **2. prosince** (*první soboty v měsíci*) po mši svaté v 8 hodin výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.

- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, před mší litanie ke sv. Josefu.
- *Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)* – **pátek 3. listopadu** a **1. prosince** (*první pátky v měsíci*) – adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně po večerní mši svaté začínající v 17 hodin; **pátek 24. listopadu** (*poslední pátek v měsíci*) adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství po mši sv. začínající v 17 hodin.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 25. listopadu** v *konkatedrále Panny Marie* od 19 hodin.

Koncert Církevní konzervatoře

Církevní konzervatoř Německého řádu v Opavě zve na slavnostní koncert u příležitosti 25. výročí svého založení v **pátek 24. listopadu** od 18 hodin v sále Domu kultury Petra Bezruče.

Řádový den České provincie OT

bude v **sobotu 25. listopadu**, začne v 13.30 v *konkatedrále Panny Marie* žehnáním plášťů a křížů familiářů, ve 14 hodin bude mše svatá.

Za účasti apoštolského nuncia v ČR Mons. Jude Thaddea Okolo, velmistra a generálního opata Německého řádu Mons. Franka Bayarda OT, generálního vikáře ostravsko-opavské diecéze P. Jana Czudka budou investováni noví familiáři Německého řádu.

Hudbou a zpěvem budou slavnost doprovázet studenti a pedagogové Církevní konzervatoře Německého řádu v Opavě.

Novéna před slavností Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

bude **od středy 29. listopadu do čtvrtku 7. prosince** v *kostele Sv. Ducha* při mších svatých v 8 hodin.

Výroba adventních věnců

V **pátek 1. prosince** zveme na výrobu adventních věnců v *učebně kostela sv. Vojtěcha*, věnce si můžete přijít udělat v době od 15 hodin do 17.30. Pokud máte korpusy a bodce na svíčky z minulých let, vezměte si je prosím s sebou.

Žehnání adventních věnců

v *kostelech v Opavě* v **neděli 3. prosince** při nedělních bohoslužbách (včetně **soboty 2. prosince** v *kostele sv. Vojtěcha* při mši v 18 hodin).

Adventní jarmark v kostele Sv. Ducha

proběhne na 1. neděli adventní **3. prosince**. Prodávat se bude po dopoledních mších svatých. Více na webových stránkách farnosti Sv. Ducha <http://opava.minorite.cz>.

Intence na mše svaté

- V *konkatedrále Panny Marie* se intence zapisují průběžně po celý rok, vždy po každé mši svaté v sakristii.
- V *kostele svatého Vojtěcha* se přijímají intence v sakristii kdykoliv přede mši svatou nebo po ní.

Plánované sbírky

- **Neděle 12. listopadu** – *sbírka na opravy* (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Neděle 19. listopadu** – *sbírka na katolická média* (ve všech kostelech naší diecéze).

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Středa 1. listopadu** – *Slavnost Všech svatých*, mše svatá v 17 hodin.
 - **Neděle 5. listopadu** – *Dušičková pout'*, mše svaté v 8 a v 10 hodin.
 - **Neděle 12. listopadu** – *Pout' za uzdravení na přímluvu sv. Šarbela*, mše svatá v 10 hodin.
 - **Sobota 18. listopadu** – *Svatohubertská pout'*, mše svatá v 10 hodin.
- Kromě uvedených poutí je každou neděli sloužena mše svatá v 10 hodin, půl hodiny před mši svatou modlitba růžence, 30 mi-

nut před každou mší svatou (nebo podle potřeby) je příležitost ke svátosti smíření.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Grucha, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webových stránkách naleznete program poutí na rok 2023.

Exercicie v prosinci

- **Čtvrtek 30. 11. až neděle 3. 12.**

(Velehrad)

Adventní duchovní obnova pro všechny
Mons. Vojtěch Šíma

- **Pátek 1. 12. (Český Těšín)**

Adventní duchovní obnova pro všechny
P. Dariusz Sputo

- **Pátek 1. 12. – neděle 3. 12. (Hostýn)**

Duchovní obnova pro členy Matice svatohostýnské
Mons. Josef Nuzík

- **Neděle 3. 12. – čtvrtek 7. 12. (Velehrad)**

Adventní duchovní obnova pro všechny
P. Antonín Dąbrowski OFM

- **Pondělí 4. 12. – sobota 9. 12. (Hostýn)**

Exercicie pro všechny
P. Milan Glaser SJ

- **Pátek 8. 12. – neděle 10. 12.**

(Český Těšín)

Kurz Společná cesta pro manželské páry
Škola evangelizace Sv. Ondřeje

- **Středa 27. 12. 2023 – pondělí 1. 1. 2024 (Tuchoměřice)**

Duchovní cvičení pro mládež JERICHO
Komunita Chemin Neuf

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 3. listopadu** – první pátek v měsíci;

- **pondělí 6. listopadu** – Mezinárodní den prevence ničení životního prostředí v průběhu válek a ozbrojených konfliktů;

- **čtvrtek 9. listopadu** – Mezinárodní den boje proti fašismu a antisemitismu;

- **pondělí 13. listopadu** – Mezinárodní den nevidomých;

- **středa 17. listopadu** – Mezinárodní den studentstva; Den boje za svobodu a demokracii (státní svátek);

- **neděle 19. listopadu** – Den Bible;

- **neděle 26. listopadu** – Slavnost Ježíše Krista Krále;

- **středa 29. listopadu** – Mezinárodní den solidarity s lidem Palestiny;

- **pátek 1. prosince** – první pátek v měsíci; Světový den boje proti AIDS;

- **neděle 3. prosince** – 1. neděle adventní, začíná nedělní cyklus B.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 30., číslo 11, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 12. 2023, uzávěrka 14. 11. 2023